

hedsrådsmedlemmer og præster er opmærksomme på, at der må stilles krav om en solid uddannelse. Som velegnede uddannelser nævnes diakon/diakonisseuddannelsen og læreruddannelsen. 64 pct. af menighedsrådsmedlemmerne og 73 pct. af præsterne mener, at en sognemedhjælper ud over at have en erhvervsuddannelse, som f.eks. en af de lige nævnte, bør gennemgå et særligt »sognemedhjælperkursus«.

Når der stilles krav om en omfattende og længere varende uddannelse, må det forudses, at der ikke vil være tilstrækkeligt mange, der er interesseret i at gennemgå en sådan uddannelse, hvis ikke heltidsbeskæftigelse eller i hvert fald hovedbeskæftigelse kan forventes.

Disse vanskeligheder, der i praksis vil kunne løses på forskellig måde, f.eks. enten ved ansættelse af en sognemedhjælper (kateket) for flere pastorater eller ved kombinationsstillinger, jfr. nedenfor, må tages i betragtning ved tilrettelæggelsen af den særlige uddannelse, men ikke ved fastlæggelsen af uddannelsens kvalitet.

I hvert fald ændrer disse betænkeligheder ikke, at der fortsat består et udækket behov, hvis der kun skabes øgede muligheder for oprettelse af præstestillinger og for udvidelse af kordegnenes og eventuelle andre kirkefunktionærers stillingsindhold.

Der må forudses vanskeligheder med at få al den kvalificerede kirkelige undervisning, der er behov for, udført ved ansættelse af

flere præster – måske mest af økonomiske, men dog også af andre grunde, jfr. kap. 4.1. Det vil næppe heller være realistisk at forvente, at behovet kan dækkes af kordegnene, selv om der gives dem mulighed for ved en supplerende efteruddannelse at kvalificere sig til at varetage undervisning. Enten kan kordegnen have nok i sit almindelige arbejdsområde, eller han kan savne evne for eller lyst til pædagogisk arbejde.

Heller ikke andre sognemedhjælperfunktioner vil kunne fås varetaget i pastorater på mellem 3.000 og 5.000 beboere, der ikke har og ikke kan få en kordegn¹⁾, til hvem sognemedhjælperforpligtelser kan henlægges, ej heller i en overgangsperiode i pastorater, der har en kordegn, der enten ikke kan eller vil påtage sig sognemedhjælperfunktioner, jfr. foran om betænkelighederne ved at forpligte de nu ansatte kordegne dertil.

Det er som en betænkelighed ved at oprette selvstændige stillinger som sognemedhjælper anført, at det vil kunne belaste de i forvejen ikke for lette samarbejdsforhold i sognene, når der ikke eksisterer nogen tradition for stillingens placering og funktion i forhold til de øvrige stillinger. Denne betænkelighed er utvivlsomt realistisk, men bør måske dog snarere føre til en generel overvejelse af samarbejdsformerne i menighederne – herunder også præsterne imellem – end til at opgive tanken om selvstændige stillinger, som der måtte være behov for.

¹⁾ Man er herved gået ud fra, at den af udvalget af 14. januar 1971 foreslåede betingelse i henseende til befolkningstal for oprettelse af en stilling som kordegn gennemføres.